

ספר מלכים א' פרקים יא – יב

שם: _____

פרק יא

(א-ד) והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות אדמית צדנית חתית, מן הגוים אשר אמר ה' אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה, ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופולגשים שלש מאות ויטו נשיו את לבו, ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם ה' אלהיו כלבב דויד אביו.

(ה-ח) וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים, ויעש שלמה הרע בעיני ה' ולא מלא אחרי ה' כדוד אביו, אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלים ולמלך שקץ בני עמון, וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן.

(ט-י) ויתאנף ה' בשלמה כי נטה לבבו מעם ה' אלהי ישראל הנראה אליו פעמים, וצנה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צנה ה'.

(יא-יג) ויאמר ה' לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך, אך בימיך לא אעשנה למען דוד אביך מיד בנך אקרענה, רק את כל הממלכה לא אקרע, שבט אחד אתן לבנך למען דוד עבדי ולמען ירושלים אשר בחרתי.

(יד) ויקם ה' שטן לשלמה את החד האדמי מזרע המלך הוא באדום.

(טו) ויהי בהיות דוד את אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את החללים ויך כל זכר באדום, כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום.

(יז) ויברח אדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן.

(יח) ויקמו ממדן ויבאו פארו ויקחו אנשים עמם מפארו ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתנו לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו.

(יט) וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד, ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות תחפניס הגבירה.

(כ) ותלד לו אחות תחפניס את גנבת בנו, ותגמלהו תחפניס בתוך בית פרעה, ויהי גנבת בית פרעה בתוך בני פרעה.

(כא) והדד שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתיו וכי מת יואב שר הצבא.

ויאמר הדד אל פרעה: שלחני ואלך אל ארצי.

(כב) ויאמר לו פרעה: כי מה אתה חסר עמי והיך מבקש ללכת אל ארצך?

ויאמר: לא, כי שלח תשלחני.

(כג) ויקם אלהים לו שטן את רזון בן אלנדע אשר ברח מאת הדדעזר מלך צובה אדניו.

(כד) ויקבץ עליו אנשים, ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם, וילכו דמשק, וישבו בה, וימלכו בדמשק.

(כה) ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה אשר הדד, ויקץ בישראל, וימלך על ארם.

(כו) וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה, ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה, ויך יד במלך.

(כז) וזה הדבר אשר הרים יד במלך, שלמה בנה את המלוא סגר את פרוץ עיר דוד אביו.

(כח) והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא, ויפקד אתו לכל סבל בית יוסף.

(כט) ויהי בעת ההיא, וירבעם יצא מירושלם, וימצא אתו אחיה השילני הנביא בדרך, והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה:

(ל) ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו, ויקרעה שנים עשר קרעים.

(לא-לט) ויאמר לירבעם: קח לך עשרה קרעים, כי כה אמר ה' אלקי ישראל: הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים, והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל, וען אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדניו לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו, ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי, ולקחתי המלוכה מיד בנו, ונתתיה לך את עשרת השבטים, ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר לדוד עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם, ואתן אקח ומלכת בכל אשר תאנה נפשך והיית מלך על ישראל, והיה אם תשמע את כל אשר אצוץ והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את ישראל, ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל הימים.

(מ) ויבקש שלמה להמית את ירבעם, ויקם ירבעם ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים, ויהי במצרים עד מות שלמה.

(מא) ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחקמתו הלוא הם כתבים על ספר דברי שלמה.

(מב) והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה.

(מג) וישכב שלמה עם אבתיו, ויקבר בעיר דוד אביו, וימלך רחבעם בנו תחתיו.

פרק יב

(א) וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו.

(ב) ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה, וישב ירבעם במצרים.

(ג-ד) וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל קהל ישראל, וידברו אל רחבעם לאמר: אביך - הקשה את עלנו, ואתה - עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך.

(ה) ויאמר אליהם: לכו עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם.

(ו) ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר: איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר?

(ז) וידברו אליו לאמר: אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים - והיו לך עבדים כל הימים.

(ח) ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצו, ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר העמידים לפניו

(ט) ויאמר אליהם: מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר: 'הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו'?

(י-יא) וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר: כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר: אביך - הכביד את עלנו ואתה - הקל מעלינו כה תדבר אליהם: קטני עבה ממתני אבי, ועתה, אבי - העמים עליכם על כבד ואני - אוסיף על עלכם, אבי - יסר אתכם בשוטים, ואני - איסר אתכם בעקרבים.

(יב) ויבוא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר: 'שובו אלי ביום השלישי'.

(יג) וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ אֶת הָעַם קָשָׁה, וַיַּעֲזֹב אֶת עֲצַת הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר יַעֲצָהוּ.
(יד) וַיִּדְבֹר אֲלֵיהֶם כַּעֲצַת הַיְלָדִים לֵאמֹר: אָבִי - הַכְּבִיד אֶת עַלְכֶם, וְאָנִי - אֶסִּיף עַל עַלְכֶם, אָבִי - יִסֵּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים, וְאָנִי - אֲיַסֵּר אֶתְכֶם בַּעֲקָרָבִים.
(טו) וְלֹא שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל הָעַם כִּי הִיְתָה סִבָּה מֵעַם ה' לְמַעַן הָקִים אֶת דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' בְּיַד אַחֲזֵיהַ שְׁיִלְנִי אֶל יַרְבְּעָם בֶּן נָבֹט.
(טז) וַיִּרְא כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֲלֵיהֶם וַיֵּשְׁבוּ הָעַם אֶת הַמֶּלֶךְ דֹּבַר לֵאמֹר: מַה לָּנוּ חֵלֶק בְּדָוִד? וְלֹא נִחְלָה בָּבוֹ יִשְׂרָאֵל! עֲתָה רְאֵה בֵיתְךָ דָּוִד!
(יז) וַיִּלְךְ יִשְׂרָאֵל לֹאֲהַלְיוֹ.
(יח) וַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִישָׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם רְחַבְעָם.
(יט) וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם אֶת אֲדָרָם אֲשֶׁר עַל הַמַּס וַיִּרְגְּמוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בּוֹ אָבֹן וַיִּמָּוֶת וְהַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת בַּמֶּרְכָּבָה לְנוֹס יְרוּשָׁלַם.
(כ) וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דָּוִד עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
(כא) וַיְהִי כִּשְׁמַע כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי שָׁב יַרְבְּעָם, וַיִּשְׁלַחוּ, וַיִּקְרְאוּ אֹתוֹ אֶל הָעֵדָה, וַיִּמְלִיכוּ אֹתוֹ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה אַחֲרָי בֵּית דָּוִד זֹולָתִי שֶׁבֶט יְהוּדָה לְבַדּוֹ.
(כב) וַיָּבֵא רְחַבְעָם יְרוּשָׁלַם, וַיִּקְהַל אֶת כָּל בֵּית יְהוּדָה וְאֶת שֶׁבֶט בְּנֵימִן מֵאֵה וּשְׁמֹנִים אֲלָף בָּחוּר עֹשֶׂה מִלְחָמָה לְהַלְחֵם עִם בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהַשִּׁיב אֶת הַמְּלוּכָה לְרְחַבְעָם בֶּן שְׁלֹמֹה.
(כג) וַיְהִי דְבַר הָאֱלֹהִים אֶל שְׁמַעְיָה אִישׁ הַאֱלֹהִים לֵאמֹר: אָמֹר אֶל רְחַבְעָם בֶּן שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶל כָּל בֵּית יְהוּדָה וּבְנֵימִן וַיִּתֵּר הָעַם לֵאמֹר: כֹּה אָמַר ה': 'לֹא תַעֲלוּ וְלֹא תִלָּחֲמוּן עִם אַחֲיֵכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ, כִּי מֵאֵתִי נִהְיָה הַדְּבַר הַזֶּה. וַיִּשְׁמְעוּ אֶת דְּבַר ה', וַיֵּשְׁבוּ לְלֶכֶת כַּדְּבַר ה'.
(כד) וַיָּבֹן יַרְבְּעָם אֶת שְׁכֶם בְּהַר אֶפְרַיִם, וַיֵּשֶׁב בָּהּ, וַיֵּצֵא מִשָּׁם, וַיָּבֹן אֶת פְּנוּאֵל.
(כה) וַיֹּאמֶר יַרְבְּעָם בְּלִבּוֹ עֲתָה תֵּשׁוּב הַמַּמְלָכָה לְבֵית דָּוִד, אִם יַעֲלֶה הָעַם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת זְבָחִים בְּבֵית ה' בִּירוּשָׁלַם וְשָׁב לֵב הָעַם הַזֶּה אֶל אֲדֹנָיָהֶם אֶל רְחַבְעָם מֶלֶךְ יְהוּדָה, וְהִרְגִנִּי, וְשָׁבוּ אֶל רְחַבְעָם מֶלֶךְ יְהוּדָה.
(כז) וַיִּנְעֹץ הַמֶּלֶךְ, וַיַּעַשׂ שְׁנֵי עֲגָלֵי זָהָב.
(כח) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם: רַב לָכֶם מַעֲלוֹת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה אֲלֵהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוֹךְ מֵאֲרָץ מִצְרַיִם.
(כט) וַיִּשְׂם אֶת הָאֲחָד בְּבֵית אֵל וְאֶת הָאֲחָד נָתַן בְּדָן, וַיְהִי הַדְּבַר הַזֶּה לְחַטָּאת, וַיִּלְכוּ הָעַם לִפְנֵי הָאֲחָד עַד דָּן, וַיַּעַשׂ אֶת בֵּית בָּמוֹת, וַיַּעַשׂ כַּהֲנִים מִקְצוֹת הָעַם אֲשֶׁר לֹא הָיוּ מִבְּנֵי לֵוִי.
(ל) וַיַּעַשׂ יַרְבְּעָם חָג בַּחֲדָשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ כַּחֲג אֲשֶׁר בִּיהוּדָה, וַיַּעַל עַל הַמִּזְבֵּחַ כֹּן עֹשֶׂה בְּבֵית אֵל לְזַבַּח לְעֲגָלִים אֲשֶׁר עָשָׂה וְהַעֲמִיד בְּבֵית אֵל אֶת כַּהֲנֵי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה.
(לא) וַיַּעַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית אֵל בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם בַּחֲדָשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֲדָשׁ אֲשֶׁר בָּדָא מִלִּבּוֹ, וַיַּעַשׂ חָג לְבָנָי יִשְׂרָאֵל, וַיַּעַל עַל הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר.